

Arrest

nr. 263 843 van 18 november 2021
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. GEYSEN
Warandestraat 66
2300 TURNHOUT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift X die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 17 augustus 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 29 juni 2021 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 19 augustus 2021 met refertenummer X

Gezien het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 5 oktober 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché J. VEREYCKEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegrondheid

De verzoekende partij heeft een synthesesamenvatting ingediend.

Artikel 39/81, vierde, vijfde, zesde en zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luiden als volgt:

“(…)

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesesmemorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesesmemorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesesmemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesesmemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesesmemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesmemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

(…)”

Uit de ontstaansgeschiedenis van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet en de sedert de wijziging van die bepaling met artikel 2 van de wet van 31 december 2012 ‘houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie’ uitdrukkelijk gestelde vereiste van een samenvatting van de middelen, blijkt dat een loutere herhaling van of een verwijzing naar de oorspronkelijke middelen niet volstaat in de synthesesmemorie.

Indien een verzoekende partij immers niet wenst te repliceren op het verweer dat tegen haar middelen wordt gevoerd in de nota met opmerkingen – nota die in de thans voorliggende zaak overigens niet werd neergelegd – en evenmin voornemens is bepaalde middelen of onderdelen uit het verzoekschrift te laten vallen, kan zij volstaan met de mededeling binnen de acht dagen na de kennisgeving door de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van de neerlegging van het administratief dossier dat zij geen synthesesmemorie wenst in te dienen. Indien een verzoekende partij in die omstandigheden toch vraagt om een synthesesmemorie in te dienen en zij zich vervolgens in deze memorie beperkt tot het loutere herhalen van de middelen uit het verzoekschrift, handelt zij dilatoir. Op die wijze verlengt zij immers nodeeloos de behandelingsduur van haar zaak en vergroot zij de administratieve last voor de partijen en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (zie RvS 30 oktober 2014, nr. 228.975 en RvS 3 november 2014, nrs. 229.004 en 229.005).

Indien een verzoekende partij daarentegen haar middel of middelen wenst aan te houden en zij wel degelijk wenst te repliceren op het verweer dat in de nota met opmerkingen tegen dat middel of die middelen wordt gevoerd, kan zij binnen de in de wet gestelde termijnen vragen om een synthesesmemorie in te dienen en daarin haar middel of middelen hernemen, al dan niet in verkorte vorm, en aangevuld met de gewenste repliek.

Ook indien zij haar middel of middelen letterlijk herhaalt en ze met een werkelijke repliek aanvult, komt zij immers tegemoet aan de hierboven aangehaalde bekommernis in de verantwoording bij het amendement dat tot de voornoemde wijziging van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet heeft geleid om haar toe te laten *“(…) te repliceren op het verweer tegen de middelen die [zij] wel wenst aan te houden zodat [zij] de middelen samenvat (…)”* (vaste rechtspraak van de Raad van State, zie o.a. RvS 17 december 2014, nr. 229.584).

De verzoekende partij heeft er in casu voor geopteerd om een synthesesmemorie neer te leggen die integraal een kopie vormt van het verzoekschrift. Hiermee voldoet verzoeker niet aan het opzet van de synthesesmemorie zoals hierboven geduïd. De verzoekende partij had kunnen volstaan met de mededeling binnen de acht dagen na de kennisgeving door de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van de neerlegging van het administratief dossier dat zij geen synthesesmemorie wenst in te dienen.

Bij gebrek aan wetsconforme synthesesmemorie dient het beroep derhalve te worden verworpen.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend eenen-twintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA